

1892-09-09

þÿ • À¹ Ã Ä ç » ® ' '

þÿ • Á µ Å ½ · Ä^{1 0 ì} Á ì³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8606>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΕΠΙΣΤΟΛΗ Β΄
ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝ ΠΑΦΩ.

Γενικά
Επισημάνσεις
Παφός ✓
Αμαργώνη
Σιουβικιά
Αγ. Ιωάννης
Αγ. Δημήτριος
Χούβου

ωοοο
και γεωργιών

Οι κυβερνήται μας όφειλον να κρήψωσι τὸ πρόσωπόν των ὑπὸ μέγα μέλανα πέπλον, ὅπως μὴ βλέπωσι τὴν ἔκνομον κα-
τάστασιν τῆς πατρίδος μας. Τὸ ἔγκλημα ἐπιπέσασα καὶ ἡ ἀδι-
κροσύνη τῶν κ. Κυβερνητῶν μας ἐξέστη ἐν τῷ ὕψιστον βα-
θμῷ. Εἴθε μακρὰν καὶ δὴ θύσασθε νὰ μύθῃτε ἀκριβῶς ἡ-
ποία φρικτὰ κακοὐργήματα ἐπέτελλον ἐν Παφῷ.

Ἡ Πάφος δὲν εἶναι παλαιὰ πόλις καὶ τὴς ἀρχαιολογικῆς πό-
λις ἢ ἐν τοῖς κόλποις τῆς ἀκροπόλεως τῆς ἡδύτης καὶ φο-
κίτουσα τὴν ἔρημην, ἢ φωνεῖται ἐκ τῶν καὶ μουσικῶν χα-
ρᾶς καὶ ἔχουσα ὡς βραβυλλοῦσα καὶ ὡς μουσικὴν θεῶν τὴν Ἀ-
φροδίτην. Ἡ Πάφος τήματι τῶν φωνεῖται κακοὐργῶν καὶ μέγα
κράτος ἔχον ὡς βραβυλλοῦσα τῆς ἀποσημεύουσι θεῶς τοῦ ἐγκλή-
ματος, τὰς Ἑβραϊκάς παρακρούει καὶ πάλιν τὰ ὄργανα καὶ
οἱ μουσικαὶ οὐχὶ ὅμως τῆς χαρᾶς ἀλλὰ τοῦ ἐγκλήματος.

Εἴμεθα ἢ δὲν εἴμεθα ὑπὸ Ἑρωπαϊκῆν Κυβέρνησιν. Ἐάν δὲν
εἴμεθα ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπίσωμεν ἡμεῖς μόνον τὴν
περσοῖαν μας, τὴν ζωὴν μας καὶ τὴν τιμὴν μας. Ἀλλὰ δὲν
ἔχομεν τὸ δικαίωμα καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑποθέτομεν ὅτι εὐρι-
σκόμεθα ὑπὸ Ἑρωπαϊκῆν. Ποῦ λοιπὸν τὰ ἀγαθὰ ταύτης ἀπο-
τελέσματα; Ποῦ ἡ περιστολὴ τοῦ ἐγκλήματος; Ἡμεῖς ὡς νὰ
διατελώμεν ὑπὸ Καννιβαλικῆν κυβέρνησιν καθότι οἱ Κυβερνήται
μας, βλέποντες πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν των τὰ τελοῦμενα φρικτὰ
ἐγκλήματα, ἡσυχάζουσι καὶ διασαλπίζουσι εἰς τὸν Ἑρωπαϊκὸν
κόσμον, ὅτι ἀσφάλεια καὶ πλήρης προστασία τῆς ζωῆς καὶ
τῆς τιμῆς τοῖς Κυπρίοις παρέχεται.

Ἀκούσατε καὶ φρίξατε. Ἐντὸς ἑνὸς μηνὸς 17 φόνου.
Κατὰ τὰς 11 Ἀυγούστου προσεκλήθη ὁ ἰατρός τῆς Κυβερ-
νήσεως εἰς Ἀμαργέτην διὰ φόνου, μέλις ἦτο ἔτοιμος ν' ἀπέλ-
θῃ ἐκεῖ καὶ ἔκτακτος ἀπεισταλμένος τὸν προσκαλεῖ εἰς τὴν Σου-
σικιὸν ἐπίσης διὰ φόνου ἐξετάζει καὶ τούτων συντάσσει τὴν
ἐκθεσίον του, ἐτοιμάζεται νὰ ἰκετεύσῃ, ὅτε ἀτυνομικῶς ὑπάλλη-
λος τὸν προσκαλεῖ εἰς ἄγ. Ἰωάννην ἐπίσης διὰ φόνου καὶ οὕ-
τω ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἐν τῷ διαμερίσματι μόνου τῆς Πάφου ἐτα-
λέσθησαν 3 φόνου! δὲν φρικιάτε; Ὁ ἰατρός μετὰ τὴν ἐπί-
σκεψιν ἀφικνεῖται εἰς Πάφον, ἀλλ' ἀμέσως κατὰ τὰς 19 Ἀυ-
γούστου διατάσσεται ν' ἀπέλθῃ εἰς Τζάδαν δι' ἀπόπειραν φόνου
καὶ ἐνταῦθα συντάσσει τὴν ἐκθεσίον του, εἶνε καθήκον του,
κατὰ τὰς 22 Ἀυγούστου ἀπέρχεται εἰς ἄγ. Δημήτριον διὰ 3
τραυματισμοὺς κατὰ τὰς 25 εἰς Χούβου διὰ φόνου. Ἐνταῦθα
ἀπεδείχθη ὅτι ὁ φονευθεὶς ἔκοιμάτο εἰς τὸ ἀλώνι του καὶ ἐκεῖ
ἐπυροβολήθη ἐνῆρ δὲ βεβαίως ἐζήτει βοήθειαν βλέπει μετὰ φρι-
κῆς ὁ δυστυχὴς πυρκαϊᾶν γύρωθεν του. Ἄδυναται νὰ κινηθῇ
καὶ ἐκεῖ κίεται ζωντανὸς βεβαίως καὶ ἐκπνέει ὀλοκαύτωμα καὶ
ὄστος τοῦ ἐγκλήματος. Κατὰ τὰς 29 ἀπέρχεται ἐκ Τζάδαν καὶ
πάλιν, ὅπως ἐξετάσῃ τὸ πτώμα νέως κόρης ἡλικίας μόλις 11
ἐτῶν, ἐφ' ἧς ἐξεταλέσθη τὸ φρικωδέστερον τῶν ἐγκλημάτων ἔ-
βρασαν ἢ δυστυχὴς κόρη τὸ πρόβατόν της εἰς ἀπόκεντρον θέ-
σον, ἐπαίξει μετ' αὐτοῦ μὲ ὅλην τὴν χάριν τῆς παιδικῆς της
ἡλικίας, ἐπλάττει ὄνειρα καὶ δὲν ἐγνώριζεν ὅποια τύχη της ἐ-
φυλάσσετο. Μόνος ὁ μωρὸς πιστεύει, ὅτι ἡ εὐτυχία διαρκεῖ
ἐπὶ πολὺ· δύο τρομεροὶ κακοὐργοί, δύο δαίμονες τῆς κολάσε-
ως παραμονεύουσι ἐκεῖ, συλλαμβάνουσι τὴν ἀθάνατον παρθένον καὶ
διακορεύουσι ταύτην. Ναὶ διακορεύουσι τὴν ἑνδεκαετῆ παρθένον
δὲν ἀρκοῦνται εἰς τὸ πρῶτον ἔγκλημα, ἀφαιροῦσι τὴν ζώνην τῆς
κόρης περιτυλίττουσι δι' αὐτῆς τὸν λαιμὸν της κήττουσι τὰν-
την, σφύροντες ἕκαστος τὴν μίαν ἄκρην τῆν ρίπτουσι ἐντὸς βρά-
του, τὴν καλύπτουσι διὰ λίθων καὶ ἀπέρχονται ἀνευλόγητοι ἔ-
νιν εὐφραν συνειδήτους εἰς τὸ χωρίον των. Ἐ! τίς λοιπὸν κα-
κοὐργεῖ, τίς διαπράττει τὰ φοβερὰ ταῦτα ἐγκλήματα; οἱ κα-
κοὐργοί, οἱ ἐγκληματῆται; Ὁχι! Ἡ Κυβέρνησις κακοὐργεῖ, ἦτις
διὰ τῆς παραγώδους ἀδιαφορίας της προστατεύει τὸ ἔγκλημα.
Συντάσσει καὶ ἐνταῦθα ὁ ἰατρός τὴν ἐκθεσίον του καὶ ἀμέσως
κατὰ τὰς 4 Σεπτ. εἰδοποιεῖται διὰ τὴν Χούβου, κατὰ τὴν αὐ-
τὴν ἡμέραν διὰ τὴν Τζάδαν καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὴν Κρυ-
τοστάρας. Τρεῖς φόνου καὶ πάλιν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς
9 Σεπτεμβρίου εἰς τὴν Τιμηρὴν διὰ 3 τραυματισμοὺς κατὰ τὰς
11 εἰς τὴν Λίμπου καὶ τραυθῆς εἰς τὸ Μωρὸν νερόν.

ΕΦΗΜ: Σάββωτος
Μαι. 0. 10. 1902

Δέν πράζει λεπτόν ένείνωσ νά διαμαρτυρηθώμεν και διά της
αίτησεως γέννησ νά καταδικάσωμεν τάς της Κυβερνήσε-
ως ένεργείας :

Λίγος της αιδήσεως τού έργλήματος είναι ή άμάθεια ή κα-
κή βούλησις και πρό πάντων ή πτωχεία, κ. Κυβέρνησις. Δι-
εργάζου τάς μεγάλας έκτάσεις της Πάρου. Βλέπετε έκαι χω-
μαίν εις κακάτα κώματα. Ναί. Τι ποιά; Όργήναι; σπεί-
ρει τήν γην; όστι έργήναι όστι σπείρει ταύτην. Έβήγει έκ της
της ρίζας ένα θρόνον τήν πεινασμένην κοιλίαν του και τή
σακαμένα τέκνα του. Πεινασμένος, τρώγει τήν πείνάν του και
εξασπόμενος πίνει τήν δίψαν του. Είναι άνηθής, άλλ' αναγκά-
ζεται νά γίνη τρώσιμος καθότι έλλείπει ή έργασία. Μάπως έ-
και ένα ράκος;—Νομίζεις ότι είναι τών τροσθών φόδητρον έν
τοίς άγροίς εθήμενον. Όχι, κήρια, είναι. Πάρος χωρικός, απο-
δύσων και όστις τοίς θαλάς έκ της φρενάδος του και πει-
νασμένης υγείας του. Ούδέποτε χορταίνει τήν όσσην. Πεινών και
αντριάζεται νά κλέψη. Πεινών και αναγκάζεται νά έργληματούη,
απόσ και μάστιγα είναι βέβαιος, ότι δεν θα σολληφθή και άν
γένη και τοίσο θα χορταίνη καλλίτερον εις τήν φυλακήν πα-
ρά, όταν είναι ελεύθερος. Φορολογείτέ μας, Κυβερνήται, άλλά
φροντίσατε και διά τήν έκπαλιθεσίαν μας. Άπομολήσατε τήν αί-
μά μας, άλλά φροντίσατε και διά τήν ζωήν μας. Τι μας πα-
ραχωρήσατε μέχρι της σημερον; Τήν έλευθερίαν, είναι ή μόνη
άπάντησίς σας. Άλλ' άκούσατε με ποιων έχετε ημετάσει. Εχέ-
ποτε κήριός τις κήνα, έν μετεχειρίσατο διά νά όχη τήν άμα-
ξίαν, διά νά συλλαμβάνη αίμας και διά πολλάς άλλας έργασί-
ας, έν τοίτοις μ' όλας τάς έργασίας τόν έβόλιζον άλόπητα, άλλά
και τόν έτερον ό κήων γήγαρισταίτο και δεν έφευγεν. Η-
μέραν πνά ό σθέντης έβόλα τόν κήνα της οίκιας.—Πού θα
υπάγω;—Λέγει ό κήων.—Είμαι ελεύθερός.—Ημετάσει.—Είμαι ε-

λεύθερος.—Δευτώ.—Είμαι ελεύθερος.—Θά αποθάνω της πείνης
και της δίψης.—Άδιάφορον φέυγε είσαι ελεύθερος άπαντα ή
δεσπότης και ή ελεύθερος κήων λυσσαλέως δάνκει τοίς διερ-
χομένους με όλην τήν ελευθερίαν του. Ούτω λοιπόν και ήμείς.
Είμεθα ελεύθεροι, άλλά λυσσασμένοι της πείνης δάνκομεν τοίς
όμοίους μας. Τολμώμεν νά λέγωμεν μετά λύπης μας, παρα-
βαίνοντες τάς άρχάς μας ότι είμεθα εγχαριστημένοι από τήν
Τουρκικήν Κυβέρνησιν και όχι από τήν ελευθερίαν σας.

Έποβάλλονται άναφοραί πρός περιστολήν τών κακούργημάτων
και ως άπάντησιν έχετε υποδείξατέ μας τόν τρόπον. Και ήμείς
σάς λέγωμεν, ότι μόνον διά της έξορίας, ότι μόνον διά της
προκηρύξεως της κεφαλής τών κακούργων θα επέλθη βελτίωσις.
Μή νομίζητε ότι διά τών άτυνομικών σας όργάνων θα περι-
στείλητε ταύτα καθότι γνωρίζετε τάς μέχρι της σημερον ένεργείας
των.

Φροντίσατε ταχέως περί τών μέτρων τούτων, καθότι άλλως
θ' αναγκασθώμεν ήμείς αύτοί τήν ζωήν και τήν τιμήν μας
νά σώσωμεν.

«Περιηγητής».

ΣΚΕΛΕΤΟΣ

(Συνάχεια).

Περὶ τῆς Κυρίως διδασκαλίας.

Το στάδιον τοῦτον καλεῖται Κυρίως διδασκαλία, διότι κατ' αὐτὸ οὐδὲν ἄλλο πράττει ὁ διδάσκαλος ἢ διδάσκει.

Περὶ τῆς Ἀναλύσεως καὶ Συνθέσεως.

Καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο Ἀνάλυσις καὶ Σύθεσις καθ' ἑσπιν κατ' αὐτὸ ἀναλύεται τὸ διδαχθὲν διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων (δι-αλογικῆ μορφή) δι' ὧν σκοπεῖται ἡ ἐμπέδωσις τοῦ διδαχθέντος (ἢ σαφεστέρα ἀντιληψίς) καὶ κατόπιν τούτων προσκαλοῦνται εἰ μαθηταὶ νὰ συνθέσωσι τὸ ἀναλυθὲν μᾶθημα καὶ νὰ ἐκφράσωσιν αὐτὸ ἐν τῇ δυνατῇ καλλιτελίᾳ καὶ ὀρθοτελίᾳ.

Περὶ τοῦ Συμπεράσματος ἢ Συγκεφαλαιώσεως.

Τὸ συμπέρασμα εἶνε τὸ ἐξαγόμενον τῆς διδασκαλίας· τὸ ἐξαγόμενον τοῦτο εἶνε ἐν μὲν τοῖς ὀρθοσκευτικῶς ἠθικῆς τῆς ἀρχῆς, πρακτικῶν τι ἀξιώματα (ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συμπέρασμα δύναται νὰ ἐντυπώνηται ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ μαθητοῦ ἐν μορφῇ ρητιῶν, προτάσεων τῆς κατηγορήσεως κλ.), ὡσαύτως καὶ ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἐν δὲ τοῖς μαθηματικῶς ἀριθμητικῶς ἢ γεωμετρικῶς τῆς κινήσεως, ἐν τῇ Γραμματικῇ, γραμματικῶς κινήσεως, ἐν τῇ Φυσικῇ φυσικῶς νόμος, ἐν τῇ φυσικῇ Ἱστορίᾳ καὶ Γεωγραφίᾳ σύντομος καὶ ἀκριβὴς ἐκθέσις τοῦ ἀντικειμένου τῆς διδασκαλίας (διὸ καὶ Συγκεφαλαίωσις καλεῖται τὸ στάδιον τοῦτο).

Τὸ συμπέρασμα ἐξάγεται πάντοτε ἐκ τῶν μαθητῶν ὑποκεινομένων διὰ καταλλήλων ἐρωτήσεων τοῦ διδασκάλου, ὅστις διατυπώνει αὐτὸ δι' ἀκριβοῦς γλωσσικῆς ἐκφράσεως. Ἐάν οἱ μαθηταὶ δύνανται νὰ ἐξαγάγωσι τὸ συμπέρασμα θεωρεῖται ἔκτιστος ἡ διδασκαλία.

Περὶ Ἐφαρμογῆς ἢ Χρήσεως.

Κατὰ τὸ στάδιον τοῦτο πρόκειται πρὸς τὸ εἰμαθῆναι εἰ μαθηταὶ νὰ ἐφαρμόσωσιν ἐπὶ παραδειγμάτων καταλλήλων.

Περὶ τῆς διδασκαλίας τῶν Ὄρθοσκευτικῶν.

Ἡ ὀρθοσκευτικὴ διδασκαλία προϋποθέτει τὴν ἐμπνεύσει εἰς τὰς τρυφεράς αἰσθητικὰς καρδίας τὴν εἰς θεὸν πίστιν κατὰ τὸς ἀρχὰς τοῦ βασιλείου ἢ χριστιανικῆς πίστεως Ἰησοῦ καὶ τοιοῦτοτρόπως διεγείρει εἰς αὐ-

Γεωμῆτα
Α. Π. Παπαβασιλείου
Εκπαιδευτικὸς

της την έρευνά προς το άγνωστο του έθνους ή πραγμα άποψεις είνε ε ύπο-
τος του ανθρώπινου βίου εκτός.

Το θρησκευτικόν συνείδημα δύναται νά διεγείρη ο διδασκαλός εις
τάς καρδίας των παιδών τώ μόν διά των διαφόρων θρησκευτικών μα-
θημάτων τώ δε διά του ίδιου ούτου παραδείγματος ο δεύτερος πρόπος
είνε πολλώ βραχυτέρος του πρώτου. "Οχι μόνον λοιπόν ή θρησκευ-
τική ύλη αλλά και ή διδακτική πρόπος πρέπει νά είνε εικόδομη-
τική.

Εν τή διδασκαλί των ίδιων μαθημάτων άπαντα πρέπει νά φέρω-
σι χαρακτήρα ήρωϊσμό και ή στάσις του διδασκάλου και ή φωνή του
και τα σχήματα. Εν ούτω μάλιν πάντα άσπειρότης και πάντα άσχη-
μοσύνη δι' ών ήλπιούται ε προς τά θεία έφειλέμενος σεβασμός. "Ε-
πειδή δε πάλι βήμα τελειον ήνωθέν έστι καταβαίνον, έν τού πατρύς
των ζώτων διά τούτο ή θρησκευτική διδασκαλία άρχέσθω από προσευ-
χής δι' ής πρέπει νά ζητώμεν την θεϊάν άντίληψιν, ή διά τινος θρη-
σκευτικού άσματος.

Η πορεία της διδασκαλίας έν τή 'Ιερσθ. 'Ιστορία, 'Ιστορία και 'Εκκλησιαστική 'Ιστορία.

Εν πρώτοις δηλούται ο σκοπός της διδασκαλίας καταλήλως.

Εν τώ πρώτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς Προοδοποποιήσεως έρμηνεύει και δι-
ασηρηρίζει ο διδασκαλός τά τυχόν άκατάληπτα μέρη της διαχρονι-
μένης 'Ιστορίας.

Εν τῷ δεύτέρῳ σταδίῳ, τῷ τῆς Κυρίως διδασκαλίας ο διδασκαλός
διδάσκει κατά την κυρίως διηγηματικήν μορφήν ακολουθῶν πάσας τάς
διδασκτικές αρχάς. Διηγείται έκάστην 'Ιστορίαν έράπαξ ελέκλιχρον, τώ
δε δεύτερον τμηματικώς.

Εν τῷ τρίτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς 'Αναλύσεως και Συνθέσεως αναλύεται
έκαστον τμήμα διά καταλήλῳν έρωτήσεων (διαλογική μορφή). Αί έ-
ρωτήσεις του διδασκάλου πρέπει νά φέρωσι, και εικόδομητικόν χαρα-
κτήρα (διδασκε κατά τόν σκοπόν τῆς διδασκαλίας). Αί εικόδομητικαί
αὔται έρωτήσεις σκοπόν έχουσι τήν διευκλύνειν των μαθητῶν έν τῇ
έξχρηγῇ του συμπέρασματος ή των συμπερασμάτων.

"Επειτα συνίθεται τώ αναλυθέν τμήμα πρώτον υπό των ίκανωτέρων
παιδών και έν τέλει υπό του διδασκάλου.

Εν τῷ τετάρτῳ σταδίῳ, τῷ του Συμπεράσματος εξάγεται (δέν είνε
ανάγκη πάντοτε) τώ ήθικόν συμπέρασμα, όπερ έντυποῦται εις τήν μνή-
μην των μαθητῶν έν μορφή ρητου ή προσευχής ή τροπαίου και λοι-
πῶν διδασκομένων κατά τήν άπχρηγελικήν μορφήν, άφοῦ, έννοεῖται,
έρμηνευθῶσι πρότερον καταλήλως.

Εν τῷ πέμπτῳ σταδίῳ, τῷ τῆς 'Εφαρμογῆς γίνεται (έν ανάγκη) ή
κατάλληλος σύγκρισις μερῶν τινων τῆς 'Ιστορίας προς άλλα έμοειδή
ή αντίθετα άλλων 'Ιστοριῶν και τελευταίον δεικνύεται ή κατάλληλος
εὐκίῳν ής τά μέρη εξηγούνται (διά τῆς 'Εποπτικῆς μορφῆς).

Περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηχήσεως.

Μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἱερᾶς Ἱστορίας, ἔπεται ἡ διδασκαλία τῆς Κατηγήσεως, ἥτις συστηματικοῦσα τὰς ἐν ταῖς Ἁγίαις Γραφαῖς ἐνεσπαρμέναν θείαν ἀληθείαν προτίθεται νὰ καταδείξῃ εἰς τοὺς μαθητὰς τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Ἡ Κατήγησις εἰς τὴν ἀνωτέραν τάξιν τοῦ δημοτικοῦ διδασκαλεῖου πρέπει ν' ἀποφεύγῃ τὰς ὑψηλὰς θεωρίας, αἵτινες εἶνε ἀπρόσοιτοι εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Οὔτε εἰς ἀποδείξεις περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀνάγκη νὰ εἰσέλθῃ, οὔτε τὰ περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ν' ἀναπτύξῃ. Ἀρκετὸν εἶνε ἂν ἐξηγηθῶσι καλῶς ἡ Κυριακὴ προσευχὴ, τὸ σύμβολον τῆς πίστεως, αἱ ἐντολαὶ καὶ τὰ μυστήρια.

Ὁρεῖλοισιν οἱ μαθηταὶ νὰ ἔχωσι κατάλληλον κείμενον καὶ ν' ἀπομνημονεύωσιν αὐτολεξεί τὰς δογματικὰς ἀληθείας, ἀποφεύγοντες τὴν χρεαὶν πύσης ἄλλης λέξεως ἢ ἐκφράσεως, ἥτις μεταβάλλουσα τὴν οὐσίαν αὐτῶν ἀλλοιοῖ τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ ἐπιφέρει τὴν ψυχικὴν ἀπώλειαν. Ταῦτα γενικῶς.

Ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ Κατηγήσει.

Μετὰ τὴν σύντομον δηλώσιν τοῦ σκοποῦ ὁ διδάσκαλος ἀκολουθῶν τὰς ἀναγκαίους διδασκαλικὰς ἀρχὰς καὶ μεταχειριζόμενος τὰς ἀρμοδίους μορφὰς κάμνει τὴν κατάλληλον προεδοποίησιν εἰς τὴν κυρίως διδασκαλίαν.

Ἡ προεδοποίησις δεῖν νὰ γίνηται ὑπὸ πάσας τὰς ἐπιπτώσεις, ὑπὸ ἐρμηνευτικῆν, ὑπὸ ἱστορικῆν, ὑπὸ γεωγραφικῆν κτλ.

Μετὰ τὴν προεδοποίησιν ἐν τῇ κυρίως διδασκαλίᾳ ὁ διδάσκαλος θὰ μεταχειρισθῇ ἐκείνην τὴν διδασκαλικὴν μορφήν, ἣ ἐκείνας τὰς διδασκαλικὰς μορφὰς ἃς θεωρεῖ προφορωτέρας εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ μαθήματος. Ἐν γένει λέγομεν, ὅτι ἡ πορεία τῆς διδασκαλίας τῆς Κατηγήσεως δεῖν εἶνε δυνατὸν ὡς ἐκ τῆς διακέρου φύσεως τῶν ἐν αὐτῇ μαθημάτων νὰ ὑπαρῇ ὑπὸ ἓνα ὀρισμένον τύπον, οὐδὲ εἶνε ὑπόχρεως ὁ διδάσκαλος ν' ἀκολουθήσῃ τὰ στάδια κατὰ σειράν.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ διδασκαλία τῶν γραφικῶν περιεκτῶν καὶ τῆς λειτουργικῆς.

Ἡ Ἁγία Γραφή, ἐν ἣ περιέχεται ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἶνε ἀξίη ἀναγνώσεως παρὰ παντός Χριστιανοῦ. ἐν αὐτῇ ὁμοῦς ὑπάρχουσι καὶ πόλλα δὲ δυνατὰ εἶναι, αἵτινες χρηρίζουσιν ἰδιαιτέρας ἐρμηνείας καὶ ἀναπτύξεως. Ἐντεῦθεν ἔπεται ἡ ἀνάγκη τῆς καὶ ἐν τοῖς δημοτικῶν σχολείοις ἀναγνώσεως καὶ ἐρμηνείας τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ἐπειδὴ ὁμοῦς δεῖν εἶνε δυνατὸν, ἵνα ἅπανα ἡ Γραφή ἀναγνωθῇ καὶ ἐρμηνευθῇ ἐν τῷ σχολείῳ διὰ τοῦτο καλὸν εἶνε νὰ ἐκλέγωνται ἐξ αὐτῆς τὰ κυριώτερα μέρη καὶ αἱ σπουδαιότεραι περιεκταί, αἵτινες περιέχουσι τὰς κυριώτερας θεολογικὰς ἀληθείας καὶ συντελοῦσιν εἰς τὴν ψυχικὴν εὐκοδομήν τῶν ἀνθρώπων. Μεταξὺ τῶν μερῶν τούτων τὴν πρώτην θέσιν κατέχουσι τὰ μέρη ἐκείνα τοῦ ἱεροῦ Κεφάλαιου καὶ τῶν ἀποστολικῶν συγγραμμάτων, αἵτινα τοσκιῶς ἀναγιγνώσκονται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς ἑορτάς.

Ἐν τῇ ἐρμηνείᾳ τῶν γραφικῶν μερῶν ἢ περιεκτῶν ὀφείλει ὁ διδάσκαλος (α) νὰ ἐμπνεύσῃ εἰς τὰς τῶν κοίλων ψυχὰς τὸν προσήκοντα σεβασμὸν πρὸς τὸ ἱερὸν βιβλίον τὸ περιέχον τὰ θεῖα रह्यता εἰς τοῦτο δὲ συντελεῖ ἡ προτροπὴ τῶν κοίλων εἰς τὸ νὰ κρατῶσι μετὰ καθαρῶν χειρῶν τὸ ἱερὸν βιβλίον καὶ ν' ἀναγιγνώσκωσιν αὐτὸ μετ' εὐλαλείας (β) διὰ τῆς διολογικῆς μορφῆς, ἀλλὰ καὶ διὰ πύσης ἄλλης ἐν ἀνάγκῃ, νὰ ἐξηγῇ καὶ ν' ἀναπτύξῃ τὸ κείμενον γραμματικῶς, ἱστορικῶς, γεωγραφικῶς, δογματικῶς, ἁρμονικῶς, ἥτις κατ' ἀ-

ναγκασίαν τῶν παραλλήλων χωρίων καὶ ἀλλογενικῶς (γ) νὰ ἐξάγῃ ἐκ τοῦ ἱεροῦ κειμένου ἡθικὰ διδάγματα συντελούμενα εἰς εὐκοδομήν τῶν κοίλων. Ἥτοι εἰς μορφῶν καὶ διὰ πύσης τῆς τούτων καρδίας. (Οἰκονομικὰ ἐρμηνείαν καὶ ἂν ποιῆται ὁ διδάσκαλος αὕτη πρόπει νὰ εἶνε σύντομοι καὶ περιεκτικοί. Τὰ δὲ ἐκλεκτότερα τῶν τῆς Ἁγίας Γραφῆς χωρίων καλὸν εἶνε ν' ἀπομνημονεύωσιν οἱ μαθηταί, ὅπως μερμηνοῦσιν ὡς ἐσθίου τοῦ βίου αὐτῶν. Τὰ αὐτὰ περίπου δεκάμετρα νὰ εἴπωμεν καὶ περὶ τῆς διδασκαλίας τῆς λειτουργικῆς παρεχούσης τὴν ἐξήγησιν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας. Ἡ διδασκαλία τῆς λειτουργικῆς πρέπει νὰ εἶνε ἐπίσης σύντομος.

(ἀκολουθεῖ)

Α. Κ. Παλαβάνης.

ΕΦΗΜ: Σάββατον
Ἡμερ. 9/9/1892